

Knihovnicko-informační zpravodaj U Nás

Vyšlo: 3. 12. 2015

Číslo: Ročník 25 (2015), Číslo 4

Sekce: Šumné knihovny

Název článku: Knihovna v Olešnici v Orlických horách zažívá dobré časy

Autor: Ester Horáková

Zdroj: <http://www.svkhk.cz/Pro-knihovny/Zpravodaj-U-nas/Clanek.aspx?id=20150406>

Knihovna v Olešnici v Orlických horách zažívá dobré časy

Ester Horáková

Když jsem se jela podívat do knihovny v Olešnici v Orlických horách, abych napsala vámi právě čtený článek, přivítalo mě ve vesničce chladnější říjnové počasí s větrem a se vším, co již naznačuje příchod blížící se zimy. Velmi ráda jsem proto přijala pozvání na příjemné popovídání a něco teplého na zahřátí.

Knihovna se nachází v obecním domě, přímo na náměstí vedle úřadu. Ve stejné budově je i muzeum. Prostory, ve kterých knihovna sídlí, sice nejsou příliš moderní, ale pro mnohé návštěvníky jsou jistě útulné. Starší čtenáři a lidé s omezenou schopností pohybu také jistě ocení plně bezbariérové prostory.

Historie knihovny se datuje od roku 1896, kdy sloužila především pro chudé děti z obecní školy. Od roku 1923 se stal knihovníkem pan Josef Kubín. Ten v olešnické knihovně působil až do roku 1961, dokud péči o knihy na 36 let nepřevzala paní Jaroslava Lemfeldová. Knihovna se v té době nacházela v loveckém zámečku a byla spojena s muzeem. V roce 1997 však došlo ke změně ve vedení obce a tím i k uzavření knihovny na dlouhých šest let.

Bez větrání a ve vlhkých prostorech knihy trpěly až do roku 2003, kdy byla oslovena současná knihovnice paní Markéta Stonjeková, zda by nechtěla knihovnu vzkřísit a starat se o ni. Nejprve, jak sama říká, váhala, i když knihy a čtení milovala. Lásku ke knihám a k lidem ji ale přesvědčila a začala těžká a ze začátku špinavá práce. Knihy za uplynulých šest let zplesnivěly a musely být nejprve omyty a následně odvezeny do knihovny v Rychnově nad Kněžnou, kde byly ošetřeny paprsky „horského sluníčka“. Očištěné knihy nakonec dostaly nový obal a nové místo v dnešních prostorech knihovny.

A jaké byly začátky v práci paní knihovnice? V Olešnici se nachází první stupeň ZŠ i mateřská škola. Paní Stonjeková se tedy rozhodla uspořádat pro děti ze školky čtení a do knihovny poté pozvala i žáky místní základní školy. Zájem o knížky ale i přes snahu paní knihovnice u olešnických dětí vyvolán nebyl. Inu, oslovit děti dnešní doby je těžké, a tak si paní Stonjeková uvědomila, že pokud bude chtít, aby knihovna žila, bude se muset zaměřit na jinou část obyvatelstva. Připravila první akci pro osamělé starší lidi, jako jsou vdovy a vdovci. Vytiskla malé pozvánky a ty rozdávala osobně nebo je doručila do schránky. Tímto přístupem se jí po několika letech podařilo oživit knihovnu a některé akce se tak staly téměř tradicí. Vánoční posezení v knihovně jsou doprovázena vystoupením dětí ze ZŠ a nezbytným občerstvením. Další hezkou tradicí se pomalu stává pravidelné měsíční setkání s panem farářem. Na tuto akci může přijít každý a téma je volné. Někdy, jak říká paní knihovnice, se z jedné hodiny stanou i tři, a stále se nikomu nechce odcházet. V knihovně také zájemci besedují o životě významných obyvatel Olešnice. Nejvýznamnější byla básnířka, malířka a spisovatelka Františka Semeráková. Povídání o jejím životě a díle bylo pro mnohé přítomné vzpomínkou na mládí. Úspěšná byla i četba ze starých kronik pana Boše. Zájemci se v četbě vraceli do dob dávno minulých a vzpomínali na své předky. Zájem místních o historii obce také dokládá vždy početná návštěvnost při besedách nad starými fotografiemi obce Olešnice. Některé snímky donesené návštěvníky byly zveřejněny úplně poprvé. V září také knihovna společně s místními hasiči organizovala promítání fotografií místních křížků a památek.

Asi bych ve výčtu akcí, besed a posezení, které se v knihovně pořádají, mohla ještě chvilku pokračovat, ale při návštěvě zde jsem objevila pro mě dvě podstatné věci. Vždy jsem měla pocit a myslela si, že knihovna, ve které to „žije“, je knihovna, kde pracují především s dětmi. V Olešnici mě ale nadchla práce s dospělými čtenáři a seniory. Druhé mé poznání je, že pokud je knihovník člověk na svém místě, může knihovna výborně fungovat za všech okolností. A ty v Olešnici nejsou vždy lehké.

Příští rok v březnu oslaví olešnická knihovna 120 let, a tak nezbyvá než jí popřát hodně dobrých nápadů a hodně věrných návštěvníků a čtenářů.

Kontakt na autorku: podbrezi.knihovna@seznam.cz

© 2000-2010 Studijní a vědecká knihovna v Hradci Králové · pujcovna@svkhk.cz · knihovna@svkhk.cz